

MÄNNISKAN OCH AUGOEIDES – VIT MAGI

Vad är vit magi?

Vitmagikern är alltid en som genom medveten inrättning med kausalhöljet är i kontakt med sin Augoeides. Därigenom är han mottaglig för Augoeides' planer och avsikter och därför i stånd att taga emot de intryck Augoeides överför och registrera dem i hjärnan. Vit magi verkar alltid ovanifrån nedåt och är resultat av andrajagets energier. Andrajag betyder antingen att människomonaden själv är kausaljag samarbetande med vikarierande essentialjaget, Augoeides, eller före kausalstadiet att Augoeides vikarierar som människans både kausal- och essentialjag och människan såsom mentaljag är mottaglig för Augoeides' inspirationer. Vit magi är aldrig verkan enbart av inkarnationshöljens energier. Nedflödet av den intrycksbärande energin från Augoeides är resultat av att han är koncentrerad och insamlad, har dragit in sina krafter, innan han koncentrerad sänder dem till människomonaden, och ständigt mediterar på avsikten och planen. Augoeides befinner sig i djup meditation under människans hela inkarnation. Denna meditation avser ändamålet och planen. Denna meditation är till sin natur cyklisk (liksom allt annat i solsystemet), så att Augoeides skickar människan rytmiska energiströmmar, som hon uppfattar såsom "högre impulser", inspirationer, stimulanser till högre strävan. När kommunikationen mellan Augoeides och människan är medveten och stadig, blir människan en vitmagiker. Därför är det tydligt varför vitmagiker alltid är långt framskridna människor, ty förstajaget är sällan mottagligt för Augoeides' inspirationer förrän monaden närmar sig slutet av vistelsen i människoriket. Augoeides meddelar sig med människan genom sutratma, som löper genom inkarnationshöljerna in i fysiska hjärnan. Genom medveten kontroll av hjärnmedvetenheten blir människan intelligent verksam i fysiska världen.^{1.1.18, 1.2.1}

Den drivande kraften bakom alla vitmagiska manifestationer är vitmagikerns intelligenta och konstruktiva vilja, såsom han uttrycker den, när han verkar under ledning av Augoeides och sin egen kausalmedvetenhet och därför är sysselsatt med arbete inom gruppen. Detta magiska arbete börjar i magikerns eget liv, sträcker sig till emotionalvärlden och kan därifrån (när det väl blivit starkt där) börja visa sig i fysiska världen och senare även i högre världar.^{4.8.1}

Allt detta "fortskrider enligt lagen", och "intet kan nu hindra arbetet från att gå framåt", när människan väl har upprättat en stadig kontakt med andratriaden och Augoeides och kan börja vara medveten i sitt kausalhölje. Men det som alltjämt fattas är ett utvecklat 46-hölje. Ett dylikt finns såsom embryo, och hemligheten i att använda det ligger i hjärnans inrättning med eterhöljet, eftersom detta finns såsom en förmedlare mellan kausalhöljet, mentalhöljet och organiska hjärnan.^{2.5.67}

Vem kan bli vitmagiker?

Den som arbetar med magi och handhar dessa krafter, måste vara en monad som är självmedveten i kausalhöljet (47:2) och dessutom har begynnande medvetenhet i essentialhöljet (46:5-7), och detta av följande grunder:

1. Först en sådan monad har en direkt och klar förståelse av skaparverkets ändamål och av planen.

2. Först en sådan monad har ett så utvecklat intellekt och enhetsmedvetande att den kan betros med den kunskap, de symboler och de formler som är nödvändiga förutsättningar för magiskt arbete.

3. Först en sådan monad har förmågan att samtidigt arbeta i fysiska världen, emotionalvärlden och mentalvärlden och likväl förbli icke-identifierad med hithörande medvetenheter och därför skördemässigt fri från resultatet av dylikt arbete

4. Först en sådan monad är verkligt gruppmedveten och drivs av en ren, osjälvisk avsikt.

5. Först en sådan monad har en så klar syn att den kan se slutet från begynnelsen och stadigt

hålla kvar en sann bild av det fullbordade arbetet.^{2.5.3-8}

Vit magi är endast för dem som samordnat sitt förstajag. Detta betyder att det mentala kontrollerar det emotionala och det vaknande kausala börjar kunna använda det mentala. Det mentala och det kausala tillhör båda samma atomvärld (47) och har på grund därav ett nära samband, vilket underlättar detta samarbete. Människans arbete med det mentala har till ändamål att göra detta mottagligt för det kausala. Augoeides' meditation i samband därmed har till ändamål att överföra kausalideer till människan, så att hon kan leva och arbeta lag-enligt och planenligt. För att denna överföring skall äga rum måste människomonaden kunna nå mentalt åtminstone 47:5, emotionalt 48:3 för mottagning av 47:3-ideer och mentalt 47:4, emotionalt 48:2 för mottagning av 47:2-ideer. När människomonaden själv förmår centra sig i 47:3 (kunskapscentret), senare i 47:2 (enhetscentret), drar sig Augoeides i motsvarande mån tillbaka från dessa centra.

I termer av energi kan saken uttryckas så, att mentalhöljet från att ha varit positivt gentemot kausalhöljet blir negativt, varvid kausalhöljet blir positivt. Kunskapen om dessa relationer är av stort värde för lärjungen och utgör del av den undervisning han mottar inför första initiationen.^{1.5.7,8}

Några viktiga polrelationer i människoriket

Det finns i människoriket ett antal polrelationer liknande den nyss angivna relationen mellan mentalhöljet och kausalhöljet. Härnäst ges en förteckning över dem ungefär i den ordning människan lär sig att rätt använda dem.

1. Relationen mellan manliga och kvinnliga fysiska inkarnationshöljen, förhållandet mellan könen eller den sexuella relationen. Det rätta bemästrandet av denna relation medför ett slags initiation för mänskligheten som helhet.

2. Relationen mellan emotionalhöljet och de båda fysiska höljen innebär för majoriteten att det positiva emotionala kontrollerar det negativa fysiska. Organismen med dess eterhölje blir ett redskap för begärets tillfredsställelse, begäret efter fysiskt liv och begäret att förvärva för sinnena förnimbara ting.

3. Relationen mellan mentalmedvetenheten och hjärnan, en relation som utgör problemet för de mer framskridna individerna och raserna. Målet för mänsklig forskning i detta avseende är att förstå att det mentala skall vara den styrande faktorn, och de båda andra höljes-medvetenheterna – det emotionala och det fysiska – av det mentala styrda faktorerna.

4. Relationen mellan andratriadens medvetenhet och förstatriadens medvetenhet är det problem som nu fångar aspiranternas uppmärksamhet, ty de är pionjärerna i mänskligheten. Med denna relation befattar sig mystikerna och esoterikerna, de förra utan klar kunskap, de senare med klar kunskap om relationens karaktär.

5. Relationen i höljen mellan centra nedanför diafragman och centra ovanför diafragman, närmare bestämt: 1) Mellan bascentret och hjässcentret. 2) Mellan sakralcentret och strupcentret. 3) Mellan solarplexuscentret och hjärtcentret.

6. Relationen mellan de två större centren i huvudet, panncentret och hjässcentret. Denna relation upprättas och stadgas, när kausalhöljet och eterhöljet fungerar som en enhet.

7. Relationen mellan hypofysen och talkottkörteln såsom ett resultat av den senast nämnda relationen.

8. Relationen mellan mentalmedvetenheten och kausalmedvetenheten, en relation avsedd att medföra en allt stadigare och allt starkare kontakt. Augoeides' meditativa hållning avspeglas i den på andrajaget inriktade människans tre höljen (mental-, emotional- och eterhöljen), och Augoeides' meditation pågår ständigt i kausal- eller essentialmedvetenheten. Det är denna meditation, som denna regel främst avser.

En ytterligare relation upprättas senare, efter tredje initiationen, i medvetenhetsevolutionen mellan andrajaget och tredjetriaden. Mänskligheten har att upprätta och förbättra relationen

med andratriaden, i första hand mentalatomen och kausalhöljet, varför det inte finns någon anledning att här behandla det avlägsnare målet.^{1.5.8-17}

Meditationens ändamål: kontakt med Augoeides

Ett av den dagliga meditationens ändamål är att möjliggöra för hjärnan (organiska och eteriska) och mentalmedvetenheten att vibrera i samklang med Augoeides, när han söker meddela sig med människan. När människan blivit mentaljag och lever för enheten, börjar Augoeides ”intressera sig” för henne.

I samband med denna kontakt göres dessa inrätningar: människan med Augoeides, hjärnan med mentalmedvetenheten och hypofysen med tallkottkörteln.

Med höljescentren göres följande inrätningar under såväl individens som mänsklighetens evolution: bascentret inrätas med hjässcentret, solarplexuscentret med hjärtcentret och sakralcentret med strupcentret.^{1.4.3-5}

Allteftersom livet i meditation fortskrider, blir förbindelsen mellan Augoeides och människan stadigt bättre och den förmedlade kraften starkare. Hur många inkarnationer detta skall taga beror på många faktorer, för många att här uppräknas. De studerande må själva göra en lista över de faktorer de anser sig behöva taga med i beräkningen, när de söker avgöra var de själva står i evolutionen.

Resultatet av denna medvetna förbindelse blir att människan riktar om sitt livs strävan mot att åstadkomma en syntes av de tre – eterhöljet, emotionalhöljet och mentalhöljet – och det fjärde – kausalhöljet, så att de fyras arbete kan fortskrida.

Fyra ord eller uttryck skall här begrundas, eftersom de sammanfattar processen: medveten förbindelse, gensvar, omriktning, förening.^{1.4.7-9}

Periodiciteten i Augoeides' meditation

Periodiciteten i Augoeides' meditation påverkar aspirantens liv. Inspirationen från Augoeides tilltar och avtar rytmiskt, liksom ebb och flod. Denna periodicitet verkar också under inkarnationernas långa rad, så att vissa liv blir jämförelsevis fattiga på erfarenheter som kan tillgodogöras av kausalväsendet, medan andra blir rikare. Detta bör alla veta om som är inställda på att hjälpa sina medmänniskor.^{1.2.3}

Hos lärjungen är impulserna från Augoeides starkare än hos aspiranten. De infaller oftare och växer i styrka; också cyklerna med en plågsam snabbhet, perioder av klarhet eller större förståelse växlar med perioder av oklarhet eller mindre förståelse. Energin påverkar allt mera inkarnationshöljerna, som människomonaden söker kontrollera. Lärjungaskapets stadium är på många sätt det svåraste stadiet i hela evolutionen.^{1.2.2,4}

När aspiranten emellertid får veta att det han upplever är verkan av att Augoeides cykliskt växlar uppmärksamheten mellan sina egna världar, andrajagets världar (45:4–47:3), och aspirantens, förstajagets världar (47:4–49:7), kan han förstå dessa växlingar. Då inser han att de höga upplevelserna kommer av att Augoeides riktar sin uppmärksamhet och inspirerande energi på honom och att han själv förmår uppfatta det – båda villkoren måste vara uppfyllda – och att omvänt de låga upplevelserna beror på att Augoeides antingen är upptagen i sina egna världar eller att han visserligen riktar sin uppmärksamhet på aspiranten men denne inte förmår uppfatta det. Därav kan han dra slutsatsen att felet ligger hos honom själv, i hans oförmåga att dels mottaga kausala intryck, dels hålla sig kvar i kausala medvetenhetstillstånd annat än korta ögonblick. När han väl lärt sig att leva i kausalmedvetenheten med obruten kontinuitet, har han också höjt sig över dessa växlingar. Därför måste han finna den ”rakknivsvassa” väg som leder från fysisk hjärnmedvetenhet till kausal medvetenhet och kunna gå den stadigt från de eviga växlingarnas världar (47:4–49:7) till det oföränderliga ljusets värld (47:2,3).

När han det gjort, blir dessa lägre världar för honom endast ett område för tjänande, upphör de att vara ett område för sinnlig förnimmelse. Ett viktigt steg på vägen dit är aspirantens

strävan att leva som om han redan vore ett kausaljag. En viktig insikt och hjälp är att minnas att de låga upplevelserna är cykliska, periodiska, och att på natt alltid följer dag.

Monaden i människoriket har under eoner identifierat sig med inkarnationshöljerna och dessas funktioner, inte med kausalmedvetenheten, vars utveckling ju är ändamålet med inkarnationerna. Den har uppfattat endast verkningarna, inte orsakerna. Till aspirantskapet hör att börja beakta orsakerna, att inse att monaden måste nå orsakernas värld (orsaker vad avser manifestationen i människans världar), kausalvärlden, och dess medvetenhet, för att inte längre vara offer för verkningarna.

Den aspirant, som förstår denna kausalkontakternas periodicitet, inser också varför meditationen måste vara regelbundet återkommande: meditation på morgonen, erinring vid middagstid och tillbakablick på kvällen. Fullmånen och nymånen anger en större cykels växlingar.^{1.2.5-8}

Hinder i kontakten och deras övervinnande

Läraren – antingen läraren i planethierarkin eller (innan han kontaktats) Augoeides – har mycket att kämpa med, därför att inkarnerade lärjungars mentala processer är så tröga. Lärjungens tillit till läraren åstadkommer dock de rätta vibrationerna, som med tiden underlättar det effektiva arbetet. Brist på tillit, hängivenhet, flit och emotionalt lugn blir hinder. Lärarna får bruka mycket tålmod, när de har att göra med alla dem som de i brist på bättre material måste söka använda. En illa övervägd handling kan göra fysiska kroppen (organismen med dess eterhölje) oemottaglig. Oro, bekymmer kan få emotionalhöljet att vibrera i en rytm som omöjliggör rätt mottagning av information om ändamålet. Fördomar, kritik, högmod kan göra mentalhöljet obrukbart. Aspiranter, som vill gripa sig an detta svåra arbete, måste vakta på sig själva med oändlig omsorg och behålla den inre klarhet och ro och den mentala böjlighet som gör dem till gagneliga redskap i ledandet av mänskligheten.

Följande regler måste därför ges:

1. Det är väsentligt att det råder en strävan att nå en absolut renhet ifråga om motiven.
2. Förmågan att träda in på den stilla platsen i det inre kommer därefter. Förmågan att stilla psyket hänger på iakttagandet av rytms lag. Om man vibrerar i många olika riktningar och tar emot intryck från många olika håll, blir det omöjligt att iakttaga denna lag. Initiativet måste ligga hos det iakttagande jaget: detta beaktar jag, detta beaktar jag inte; detta tar jag emot, detta tar jag inte emot. Endast så kan inre jämvikt uppnås och behållas. Den tystnad, som kommer av det inre lugnet, skall odlas.
3. Sträva att behålla lugnet, medan ni arbetar och kämpar i vardagen. Ty brist på lugn hindrar lärarna i kausalvärlden eller essentialvärlden från att nå er! Drag er regelbundet tillbaka inåt, till inre arbete, och odla så en känslighet för de högre världarna! En fullkomlig stadga eller inre jämvikt är vad lärarna behöver hos dem som de söker använda. Det är en inre jämvikt, som håller fast vid visionen, likväl utför sitt yttre arbete i fysiska världen med en koncentrerad uppmärksamhet i fysiska hjärnan som inte låter sig avledas av den inre mottagligheten.
4. Lär att kontrollera tanken! Det är nödvändigt att vakta på vad ni tänker. De som blir mottagliga för intryck från kausalvärlden, måste skydda vad de får veta för andras intrång. Aspiranter måste lära sig att hämma vissa tankar och när de är i kontakt med sina medmänniskor hindra viss kunskap från att läcka ut i det allmänna medvetandet.^{1.2.9-14}

Förhållandet mellan mänskligheten och augoeiderna genom tiderna

När människan söker få kontroll över det mentala, blir Augoeides i motsvarande mån mer aktivt pådrivande. Augoeides' arbete har dittills i stort sett varit ägnat femte naturrikets världar och avsett förhållandet till Protogonos (43–46). I jordmänsklighetens tidigaste historia skedde en stor kris i samband med masskausaliseringen. Augoeiderna mentaliserade djurmänniskorna, förbättrade deras hjärna, så att den kunde taga emot mentala och kausala ideer. Den

funktionsduglighet Augoeiderna skänkte människohjärnan rymde också två andra potentialer: att uppfatta både 46- och 45-medvetenhet. Dessa måste med tiden framträda.

Mentalmedvetenhetens framväxt i vår tidsålder anger för augoeiderna en andra kris och en omorientering. Augoeiderna utsätts nu för ytterligare en stark dragningskraft, som kommer att medföra en andra hjärnförbättring. Denna kommer att ge människan de egenskaper och förmågor som sätter henne i stånd att överskrida det mänskligas begränsning och låter henne ingå i femte naturriket. Augoeidernas första ansträngning förvandlade djurmänniskorna till verkliga människor. Deras andra ansträngning kommer att förvandla människor till andrajag (46-jag), som också har erfarenheterna från människoriket.

För detta värv organiserar sig nu augoeiderna och omorienterar sig, så att de kan rikta sin kraft till mänskligheten. Förbindelse måste upprättas mellan andratriadens mentalatom (47:1) och den förankring andratriaden redan har i människans hjärna. Intelligent verksamhet (47:1–47:3–47:5–49:3–49:7) och kärlek–visdom (46:7–47:2–48:2) måste förenas, och förening måste ske i fysiska världen. För att åstadkomma detta ingår alla sådana augoeider, som lyckats göra sina mänskliga skyddslingar tillräckligt mottagliga, i djup meditation. Detta är vad gruppmeditationen i grund och botten handlar om. Om människan lyckas framkalla om så bara någon grad av kausalmedvetenhet, så att hon kan delta i denna gruppmeditation, blir hon en medveten tjänare under planethierarkin. Det mentala och kausala fungerar då som enhet, och drivkraften är enhetsmedvetandet (46). Augoeides, uttryckande essential- och kausalmedvetenhet, är då förenad med människan i fysiska världen genom hjärnan, och människan har samordnat sin meditation med Augoeides' meditation.^{1.5.18-20}

Med begynnande kausalmedvetenhet söker människan kontakt med tredjetriaden och Protogonos. När denna kontakt är upprättad hos en bestämmande del av mänskligheten, kommer även planetens fysiska värld att förvandlas, så att "gudsriket på Jorden" förverkligas.

I denna framtida tidsålder kommer de som äger den esoteriska livs- och verklighetskunskapen att härska över dem som blott strävar efter denna kunskap, och deras kontakt och resultaten av den kraft de förmedlar att erfaras i alla naturriken. Herravälde över alla former i världarna 47–49 och förmågan att överföra 46-energi, "kärleken", blir de segerrikas belöning och det eftertraktade målet för deras meditationsarbete. De förvandlade människorna kommer att triumfera på Jorden i fysisk form och skänka ljus och därmed liv åt alla de fyra lägre naturrikenas fysiska former. Detta är det sanna nirvanats ändamål: att kunna leva i obruten meditation i högre rike och samtidigt arbeta på Jorden. Arbetet med initiationerna avser att förmå människan att alltid leva i centrum men samtidigt fungera såsom fördelare av gudomsrikens energi i någon bestämd riktning och – efter de högre initiationerna – i alla riktningar.

Sinnenas ting är övergående, väsenslösa och utan värde jämförda med de belöningar den människa erhåller som här och i detta livet söker förena förstajagets medvetenhet med kausalmedvetenheten, sig själv med Augoeides. Hon inträder då i gemensamhetsmedvetenheten och står icke ensam. De enda skedena av ensamhet är resultat av felaktig inriktning och fasthållande vid det som döljer visionen.^{1.5.22-24}

Kausalt ljus och eteriskt ljus

Augoeides mediterar i kausalvärlden och människan i mentalvärlden, och dessa båda meditationer syntetiseras. Genom den steg för steg växande syntesen manifesteras i människans fysiska hjärna en ljuspunkt som tänts i kausalhöljet. Termen "ljus" betyder alltid energi och dess manifestation i något slags form, ty beteckningarna "ljus" och "materia" är synonymer. Människans tänkande och Augoeides' kausalidé har funnit en beröringspunkt, och fröet till en tankeform har uppstått. När denna tankeform är fullbordad, kommer den att innehålla så mycket av hierarkins stora plan som människan kan mentalt fatta. Under aspirantskapet och på lärjungaskapets första stadier – fram till tredje initiationen – sammanfattas människans arbete enligt denna plan med ordet "tjänande". Hon fattar, först trevande, idén om allt livs

enhet och denna enhets manifestation såsom alla livsformers broderskap. Begrundan av detta överfysiska ideal leder så småningom till en uppfattning om hur detta väsentliga enhetsförhållande kan få praktiska, fysiska uttryck.^{2.2.2}

Augoeides och aspiranten skapar gemensamt denna tankeform, Augoeides genom att fokusera kausalenergierna och aspiranten genom att omrikta förstajagets krafter. Detta skapande arbete utföres i tre stadier.^{2.2.4}

1. Det stadium, där aspiranten kämpar för att nå den inre stillhet och riktade uppmärksamhet som möjliggör för honom att genom symboler och tolkning av livserfarenheter uppfatta de ändamål och planer, med vilka han kan samarbeta. Allt enligt hans utvecklingsstadium är det antingen en sådan plan, som redan är i färd med att förverkligas i fysiska världen genom en existerande grupp, en plan och en grupp, vari han kan medverka och vars intresse han kan låta sitt eget intresse underordnas, eller den plan eller del av en plan som det är hans individuella privilegium att manifestera såsom gruppverksamhet i fysiska världen. Endast de aspiranter, som är fria från personlig äregirighet, kan på riktigt sätt samarbeta på detta andra område.^{2.2.5-7}

2. Det stadium, där han lär sig klart uppfatta Augoeides' inspiration och reflekterar över den. Under detta skede råder ett stadigt kraftflöde mellan två centra för tankekraft: Augoeides och människan. Energin färdas längs sutratma mellan Augoeides, kausalhöljet och hjärnan.^{2.2.8}

3. Det stadium, där lärjungen ljuder det heliga ordet AUM och genom att förena detta ljudande med Augoeides' röst aktiverar mentalmateria för byggandet av tankeformen. Detta gör han i fysiska världen och på fyra olika, allt svårare sätt: 1) Han söker leva som om han vore kausaljag. 2) Han söker låta kausalenergierna styra inkarnationshöljerna. 3) Han lyckas hålla dagsmedvetenheten stadigt i kausalhöljet. 4) Och samtidigt som han håller sig uppe i kausalmedvetenheten, riktar han stadigt uppmärksamheten på tankeformen.

Denna process förutsätter att hjärnan förmår registrera vad kausalhöljet är medvetet om i sin egen värld och att mentalmedvetenheten samtidigt är aktiv, ty aspiranten måste med det mentala tolka det kausala för att rätt uttrycka vad han fått lära sig. Aspiranten måste med tiden lära sig att uttrycka sig i full medvetenhet på mer än ett sätt, och detta samtidigt. Han börjar på detta sätt lära sig en trefaldig verksamhet.

Detta innebär att när kausalmedvetenheten, mentalmedvetenheten och fysiska hjärnmedvetenheten bildar en enhet, kan Augoeides' skaparkraft bygga en form, varigenom den kan aktivt uttrycka sig i människans tre världar (47:4–49:7).

I denna process ingår att eterhöljets solarplexuscentrum måste 1) förena de två lägre centrens energier med sin egen energi och 2) höja dessa förenade energier till de högre centren, ända upp i hjässcentret. Det är aspirantens uppgift att genomföra detta medvetet.^{2.2.12-15}

Ögats arbete

Kontemplation innebär stadigt skådande mot en enda punkt, ett bestämt mål. Augoeides skådar i tre riktningar.

1. Mot tredjejagskollektiven i världarna 43–45; för augoeidernas del är detta i synnerhet protogonerna.

2. Över sitt eget rike i essential- och kausalvärldarna.

Dessa två riktningar, i vilka Augoeides skådar, är den värld, där den gör andliga erfarenheter och som är målet för dess strävan. Också aspiranten har en målmedveten strävan, att bli ett andrajag, och denna blir den främsta drivkraften, när hon väl nått kontroll över inkarnationshöljerna. Liksom först den intellektuellt fullt utvecklade människan, som aktiverat 47:4, kan börja fungera kausalt, så kan först den fullt aktiva och utvecklade kausalmedvetenheten, där det essentiala (46) potentiellt styr, börja nå kontakt med tredjejagets: 43:4, 44:1, 45:1.

Kausalmedvetenhetens utveckling hos människan markerar att hon duger till arbetet med att vandra vägen till full andrajagsmedvetenhet (45:4–47:1). Essentialmedvetenhetens (46) utveckling visar att andrajaget duger till fortsatt framåtskridande i tredjejagsmedvetenheten.^{4.2.3-7}

3. Den tredje riktning, i vilken Augoeides skådar och i vilken han utövar sin förmåga av objektiv självmedvetenhet i världarna 46–49, är människan i världarna 47–49. Målet med den långvariga kampen mellan ”högre och lägre människan”, större kausalhöljet (som på människans lägre utvecklingsstadier uteslutande används av Augoeides) och mindre triadhöljet, har varit att göra den lägre mottaglig för och känsligt medveten om de krafter som utgår från den högre, allt under det att Augoeides’ kontemplation fortgår.

Dessa ”kontemplationens tre riktningar” står i ett bestämt förhållande till uppvaknandet i tre av de större höljescentren: först pann-, hjärt- och strupcentren, sedan hjäss-, hjärt- och strupcentren. Varje aspirant måste själv bestämma ordningen i och sättet för detta uppvaknande.^{4.2.9,10}

Först tredjejaget använder panncentret till fullo i det magiska arbetet.

Med tredje ögats hjälp utför både Augoeides och mänskliga andrajaget tre verksamheter:

1. Syn. Liksom det fysiska ögat registrerar former, får det andliga ögat kontakt med medvetenheten i formerna

2. Styrning av det magiska arbetet. Allt vitmagiskt arbete utföres med en bestämd uppbyggande avsikt, som möjliggöres genom den intelligenta viljans bruk. Med andra ord vet Augoeides och mänskliga andrajaget planen, och när inrättningen och inställningen är rätta, kan 45-medvetenhetens vilja åstadkomma resultat i människans världar, 47–49. Det organ som används är tredje ögat. Genom stadig iakttagelse kan ögat verka magnetiskt. Kraft flödar genom det fokuserade tredje ögat.

3. Förstörelse. Den energi, som flödar genom tredje ögat, kan ha en upplösande och förstörande verkan. Genom den fokuserade uppmärksamheten, riktad genom den intelligenta viljan, kan den driva ut fysisk materia och så utföra renande arbete.

Såväl emotional- som mentelhöljet har en fokuseringspunkt motsvarande eterhöljets panncentrum. Genom emotionalhöljets panncentrum ser andrajaget i emotionalvärlden och genom mentelhöljets centrum ser andrajaget i mentalvärlden. Det som här beskrivs är inte emotional- och mentalcentrens egen förmåga av objektiv syn, utan objektiva kausalmedvetenheten fokuserad genom dessa centra, vilket är något helt annat och ger en ojämförligt mycket exaktare uppfattning.^{4.2.12-17}

Dessa andrajagets tre verksamheter, utförda genom tredje ögat, motsvarar de tre triaderna.

Skådandet av ljuset i alla former genom tredje ögat motsvarar fysiska ögat och förstatriaden.

Styrningen genom magnetisk energi och det andliga ögats attraktionskraft motsvarar andratriaden. Andratriadens attraktionskraft, riktad genom panncentret, är den härskande faktorn i vitmagiskt arbete. Andratriaden är tredjetriadens öga, som möjliggör för tredjetriaden att arbeta, nå kontakt, veta och se i lägre världar.

Förstörandet motsvarar tredjetriaden. Det är genom tredjetriaden, som monaden genomför det slutliga bortdragandet från lägre höljen, förstör alla lägre slags former (45–49), drar sig ur manifestationen och avslutar det skapande arbetets cykel.

Tredje ögat öppnas såsom resultat av medveten utveckling, rätt inrättning och inflöde av andratriadenergier. Då gör sig dess magnetiska styrande kraft gällande, styr de lägre höljenas elementaler. Förstatriaden, som hittills varit herre, kan inte längre styra, och kausaljaget behärskar inkarnationshöljena.

Eterhöljet och i synnerhet dess centra styres av den kausalt medvetna monadens riktade uppmärksamhet. Monaden är då centrad i hjässcentret, fokuserar uppmärksamheten i närheten av tredje ögat och utför den rätta och bestämda aktiviteten genom en viljeakt. Det är genom eterhöljet och den kraft som monaden riktar genom något av centren, som den utför det magiska arbetet.

Genom avsiktens intensiva fokusering i huvudet och uppmärksamhetens riktande genom tredje ögat till det centrum som skall användas – lägst hjärtcentret – får kraften sitt rätta ut-

lopp. Kraften göres mäktig genom den vitaliserande, riktade, intelligenta viljan.

Så länge det styrande centret är något av de tre som ligger under diafragman, är ingen vit magi möjlig, ty då styr förstajaget och är det potentiella andrajaget nödvändigtvis stilla. När monaden genom förstajaget aktiverat kausalhöljet och även börjat aktivera ett embryoniskt 46-hölje och sedan kan för en längre stund uppehålla sig i kausalhöljets centrum och därifrån styra eterhöljet, finns mötesplatsen, och den är just detta centrum.

Allt vitmagiskt arbete är en intelligent process, som utföres i det kausala och använder det mentala. Om arbetet skall ge resultat i det fysiska, måste hjärnan vara mottaglig för kausala intryck. "Hjärnan" betyder här både eteriska och organiska hjärnan. Den mentala tankeformen kopieras i den eteriska hjärnan. När magikern i meditation kan känna den etermateria, som används för detta, och kan själv utföra kopieringen från det mentala till eteriska, då blir magin som först riktigt verksam. Etermateria aktiveras då till denna formbildning, liksom mentalmateria (mentalmolekyler, 47:4-7) till tankeformbildning. Magikern bör kunna se de former han bildar under sitt arbete, och graden av hans framgång beror till stor del på hur exakt och klart han ser dessa former, när de bildas under den magiska processen.

Det finns alltså tre steg i formbildningsprocessen. Första steget är att monaden ingår i kausalhöljets centrum, därifrån tar kontakt med eterhöljets hjässcentrum och arbetar genom detta. Arbetet består i kontemplation på den uppgift som skall utföras. Det är det färdiga resultatet av det magiska arbetet kontemplationen gäller, inte processen fram till målet, intet tid- eller rumselement över huvud taget. Andra steget är att det mentala svarar på detta intryck från det kausala och börjar bilda en tankeform på grundvalen av detta. Tankeformens kvalitet blir beroende av mentalhöljets kvalitet. Om mentalhöljet är en klar spegel för kausala intryck, blir tankeformen på motsvarande sätt trogen sin urtyp. Om icke, vilket vanligen är fallet i arbetets tidiga stadier, blir den tankeform som bildas förvrängd, oriktig, obalanserad.

Det är i meditation, som lärjungen lär sig det exakta mottagandets och det rätta byggandets arbete. Det är därför, som alla verkliga esoteriska skolor lägger en sådan vikt vid att fokusera medvetandet, att visualisera, att bygga tankeformer och att exakt uppfatta kausal avsikt. Därför är det också nödvändigt att magikern börjar det praktiska magiska arbetet med sig själv. Han börjar fatta visionen av den förvandlade människan, vad han är till sitt väsen. Han inser de egenskaper och förmågor som den förvandlade människan framvisar i det fysiska livet. Han bygger en tankeform av sig själv såsom idealmänniskan, den verkliga tjänaren. Han samordnar gradvis sina krafter, så att förmågan att vara detta i det yttre börjar bildas. Han formar i sin tanke ett mönster, som är urbilden så troget som möjligt och som tjänar honom till förebild. Allteftersom han fullkomnar sin teknik, finner han att en förvandlande kraft verkar på inkarnationshöljens energier, så att han till sist kontrollerar dem alla och det som han esoteriskt och väsentligen är manifesteras också i det fysiska. Det är när detta börjar ske, som han fattar intresse för det magiska arbetet.

Därefter kan tredje steget i formbildningsprocessen tagas. Hjärnan inrättas med mentalhöljet liksom mentalhöljet med kausalhöljet, och planen uppfattas. Den eteriska hjärnan tar emot det magiska byggnadsarbetets kraft, och dess materia formas av denna kraft. Då existerar en tankeform såsom resultat av de två först nämnda aktiviteterna, men den existerar i hjärnan enbart. Där måste det finnas en punkt, genom vilken kraften kan ledas vidare från hjärnan ut i fysiska världen.

Såsom resultat av denna dubbla inrättning – mentalen inrättad med kausalen och hjärnan med mentalen – har det bildats ett fokuseringscentrum i magikerns huvud. Den energi, som strömmar genom detta centrum, verkar genom tre fördelningsverktyg, vilka alltså används i allt magiskt arbete: högra ögat för tredjetriadens energi, vänstra ögat för andratriadens energi och händerna för förstatriadens energi. Detta sist omtalade är av tekniskt intresse för redan erfarna magiker men är av blott symboliskt intresse för de aspiranter som denna text närmast är avsedd för.^{4.9.19-31}

Det magiska arbetet i fysiska världen

Det magiska arbetet i fysiska världen är på många sätt svårare än det i överfysiska världar, liksom praktiska tillämpningen är mycket svårare än teoretiserandet. Vi kan ofta tänka klart och begära rätt, det vi verkligen behöver, men att lagenligt och konstruktivt förverkliga ideerna i det fysiska är aldrig lätt. Men det är just här en vitmagiker börjar sitt verkliga arbete, och det är just här han misslyckas och finner att hans mentala verklighetsuppfattning inte nödvändigtvis leder till rätt skapande verksamhet. I detta sammanhang är följande citat ur *Kosmisk intelligens* av särskilt intresse:

”I skapelsearbetet gör den vite magikern bruk av den i hans tid härskande departements-energin eller strålen. När tredje, femte eller sjunde strålen är rådande, antingen är i uppgång, står på sin middagshöjd eller är stadd i nedgång, är arbetet mycket lättare än när andra, fjärde eller sjätte strålen härskar.

I vår tid är som bekant sjunde strålen snabbt på väg att bli rådande, och den är en av de krafter människan har lättast för att arbeta med. Under denna stråles herravälde kommer det att bli möjligt att bygga en ny civilisation i stället för den nu snabbt förfallande och att uppföra en ny helgedom att tillgodose det religiösa behovet. Under sjunde strålens inflytande kommer de otaliga omedvetna magikernas arbete att i hög grad underlättas. Detta kommer att medföra att omedvetna psykiska fenomen snabbt tilltar, att mental träning sprids och att de som tänker blir skickligare i att förvärva och skapa de fysiska förmåner de önskar. Denna magi av det omedvetna och själviska slaget får dock beklagliga skörderesultat, då ju endast de som arbetar lagenligt och styr de mindre byggarna med insikt, kärlek och vilja slipper den skörd som de bereder sig vilka missbrukar den levande materien för själviska syften.”

Det är alltså tydligt att tiden nu är gynnsam och att framtida generationers människor kan, om de så önskar, utföra det magiska arbetet med många av de faktorer för handen som kan leda till tillfredsställande resultat. Femte strålen är i avtagande, men dess inflytande kan alltjämt förnimmas. Tredje strålen står på sin middagshöjd, och sjunde strålen är raskt i färd med att bli aktiv. Mycket kommer alltså att ske som kan ge människan framgång i det fysiska, förutsatt att hon ständigt kan behålla rätt inställning, renhet i motiven och livet, stadga och mottaglighet i emotionalhöljet och den inrättning som gör förstajaget till ett riktigt redskap för monaden, självmedveten i kausalhöljet.

Denna dag- och nattcykel, som ofrånkomligen kännetecknar den manifesterade tillvaron, måste klart uppfattas. Varje lärjunge måste förvärva den visdom som bygger på kunskap och förståelse om när man skall arbeta och när man skall avstå, om när man skall tala och när man skall tiga. Det är här den arbetande lärjungen gör misstag.^{9.2.1-5}

Periodicitetens lag gäller det kollektivväsen som utgör vårt solsystem, såväl som de underordnade planetväsendena och vidare ner i skalorna till den enskilda människan. I människans skala gäller att det mellan utandning och inandning, liksom omvänt mellan inandning och utandning, infaller ett skede av stillhet, vilket är tillfället för effektivt arbete. Om lärjungarna kan lära sig använda dessa uppehåll eller mellanskedan, kan de också medverka i planet-hierarkins arbete för monadernas medvetenhetsevolution. Dessa mellanskedan kan här föras till tre kategorier:

1. Skedena mellan inkarnationerna, de perioder vari monaden har dragit sig tillbaka till kausalhöljet.

2. Också i varje fysiskt liv råder en periodicitet, som aspiranter får lära sig att uppfatta och använda. De får registrera skillnaden mellan perioder av intensiv utåtriktad aktivitet, perioder av inåtvändhet och skedena däremellan, då det yttre livet synes stå stilla och inte erbjuda något av intresse. Detta måste de lära sig för att kunna fullt tillgodogöra sig de tillfällen till livserfarenhet som livet är avsett att skänka.

Två grupper av människor arbetar till synes utan att växla mellan fysisk aktivitet och passivitet utan framvisar en beständig drift att arbeta. Första gruppen består av dem som är så

föga utvecklade att de inte mentalt bearbetar de intryck de mottar utan bara reagerar på fysiska behov och emotionala begär och använder tiden för att tillgodose dessa. Detta upphör ju aldrig, och därför finns det inte mycket till cykliskt i deras livsuttryck. Hit hör de icke-tänkande individerna på barbarstadiet. Den andra gruppen är den första gruppens raka motsats, så högt utvecklade att de frigjort sig från det rent fysiska och så minimerat sina fysiska och emotionala begär att de lärt sig att behålla en kontinuerlig aktivitet byggd på disciplin och tjänande. De arbetar medvetet med cykler och förstår i någon mån dessas natur. De har lärt sig konsten att i kontemplation draga sin jagmedvetenhet upp i det kausala och kan ändamålsenligt styra sitt arbete i människans världar (47:4–49:7). Det är detta som alla lärjungar får lära sig och som de invigda har uppnått.

3. Tredje slagets mellanskede, som det främst handlar om i magiskt arbete i fysiska världen, är det mellanskede, den period av intensiv stillhet, som erhålls och används i meditationsprocessen. Med detta måste aspiranterna bekanta sig, ty annars förmår de inte arbeta med kraft.^{9.2.7-13}

I uppgifter såsom dessa, avsedda för exoterisk publicering, vore det mycket oklokt att ge mer ingående anvisningar. Tillräckligt mycket har utlämnats för att det skall vara omöjligt för andra än mycket kunniga lärjungar att nå insikt om vissa väsentliga samband, en insikt nödvändig för det ”arbete i mellanskedena” som är en förutsättning för magiskt arbete.^{9.2.21}

Faran i att lämna ingående anvisningar om det magiska arbetet

Av den för närvarande inkarnerade mänskligheten är det ytterst få individer, som kan arbeta verkligt skapande och draga nytta av den upplysning som lämnas i givna regler för det magiska arbetet. Bara vitmagiker och i arbetet erfarna kan få den verkliga tolkningen. Det ligger mycken fara i att delge dem dessa reglers innebörd som icke i sig själva har förutsättningarna för rätt arbete. Vi skall därför betrakta de förutsättningar som gäller för dem som har rätten till denna kunskap, så att aspiranterna kan börja arbeta med att utveckla det som saknas hos dem.

Faran i att lämna ingående upplysningar och anvisningar består i att, om dessa i nu rådande läge utlämnades till världen, vi skulle dränkas i tankeformer och dessa tankeformer skulle skapas för att uttrycka rent själviskt begär och mentalmateria skulle aktiveras enligt utvecklade människors fantasier och hugskott om det andliga. Det gäller att inse både vilken fara som ligger i felaktigt tänkande och vilken makt i det godas tjänst som ligger i rätt tänkande. Det mänskliga tänkandets makt vid denna tid beror främst på massverkan, ty icke många individer kan tänka kreativt.^{9.5.2,3}

Vad gäller bristen på förmåga inser alla aspiranter att den människa, som skall betros med något mått av kunskap om tekniken för det stora arbetet, måste fylla vissa krav. Det tas för givet att frågan inte avser egenskaper och förmågor hörande till karaktärsdaningen. Alla aspiranter vet och har tidsåldrarna igenom fått lära sig att ett rent sinne och ett rent hjärta, sanningskärlek och ett liv av osjälviskt tjänande är grundförutsättningar och att intet annat är till något gagn och inga stora hemligheter kan meddelas, om dessa förutsättningar saknas.^{9.5.7}

Förrän aspiranten erövrat förmågan att fungera självmedveten i kausalhöljet, och detta inte bara för korta ögonblick, är han icke vitmagiker, utan blott aspirant på den vita magins utövande.^{9.5.15}

Ideerna om renhet, hängivenhet, kärlek och tjänande sammanfattar människans natur och öde. Man bör förstå att dessa fyra inte bara är så kallade andliga egenskaper utan även mäktiga esoteriska förmågor, dynamiska i sin drivkraft och kreativa i sin verkan. Vi har således med dessa fyra förmågor lagda till den första förmågan, att fungera självmedveten i kausalhöljet, fem av vitmagikerns förmågor.^{9.5.17}

Svart magi

Svartmagikerna kan visserligen arbeta i samma tre världar som vitmagikerna, men de arbetar från och i mentalvärlden och fungerar alltså inte utanför detta verksamhetsfält, vilket däremot den kausalt och essentialt medvetna monaden gör. Genom att de befinner sig så nära sitt arbetsmaterial och är identifierade med det kan svartmagikern snabbare erhålla resultat, som tillfälligt är mäktigare än vad vitmagikern förmår. Men resultaten är kortvariga. De har förstörelse och undergång i släptåget, och svartmagikern dränks till sist i den kataklysm som följer.^{2.5.9}

Svartmagiker är intellektuellt högt utvecklade och kan styra mentalmaterien så att denna når objektivitet i fysiska världen och därmed förverkligar dessa magikers innersta avsikter.^{9.5.7}

Termen ”svartmagiker” avser inte en människa, som blott har en tendens till svart magi. Den verkliga svartmagikern är ett själlöst väsen, en monad som en gång ägt ett kausalhölje och därmed varit människa, men sedan avsiktligt berövat sig kausalhöljet och därmed inte längre är människa. Ett dylikt väsen existerar därför icke i mänsklig organism och mänskligt fysiskt eterhölje. Svartmagikerns världar – emotional- och mentalvärldarna – förblir illusionernas och fiktionernas världar. De arbetar med emotionalmaterien och på deras emotionalhöljen i fysiska världen som låter sig styras av illusioner och fjättras av ytterlig själviskhet och självupptagenhet. Vad de okunniga kallar svartmagiker i fysiska världen är bara sådana människor som är omedvetet mottagliga för påverkan av eller står i medveten förbindelse med en verklig svartmagiker i emotionalvärlden. Ett dylikt medvetet förhållande mellan svartmagiker och människa är möjligt endast i sådana fall där människan levat många liv präglade av själviskhet, låga begär, förvänd intellektuell strävan, böjelse för emotionala fenomen och förmågor och då endast när människan villigt låtit sig förslavas av en svartmagiker. Dyliga människor är fåtaliga och spridda, ty ren själviskhet är sannerligen sällsynt. Där den likväl finns, är den ytterst mäktig liksom all koncentrerad kraft.^{9.5.9}

Vitmagikern arbetar från det kausala till det fysiska och söker arbeta inom planetregeringens plan, medan däremot svartmagikern arbetar från det mentala i strävan att nå sina egna, från enheten särade mål. Skillnaden ligger således inte bara i motivet utan även i inrättningen, medvetenhetens räckvidd och expansionsområde. Endast dem som prövats och befunnits vara sanna lärjungar, osjälviska och rena, kan därför betros de fullständiga anvisningarna.^{9.2.21}

Dessa svartmagikers öde sammanhänger med den framtida sjätte rotrasen, och deras slut och deras verksamhetens upphörande kommer att inträffa i sjätte eonen. Vad gäller innevarande eon kommer slutgiltiga brytningen eller avskiljandet mellan de svarta och vita krafterna att äga rum i sjätte rotrasen av innevarande klotperiod. Mot slutet av sjätte rotrasens period och före sjunde rotrasens födelse kommer den stora kraftmätningen mellan vita och svarta att äga rum. En liknande, fast mindre kraftmätning sker under femte rotrasens sjätte underräs, som nu är i färd med att bildas. Tidigare krig och nutidens krig har sina rötter i emotionalvärlden; själviskhet och låga begär är deras orsaker. Det kommande stora avskiljandet kommer att ha sin rot i mentalvärlden och fullbordas i sjätte underräsen. Kraftmätningen i sjätte rotrasen kommer att ha såväl mentala som emotionala och fysiska orsaker och innebära att den planetariska dualiteten når en höjdpunkt.^{9.5.7}

Några enkla och klara regler för nybörjaren

Det finns några enkla och klara regler, som nybörjaren kan lyda för att undgå faran att öva svart magi, om så omedvetet, tvärtom lära sig att bygga i enlighet med planen. Genom att lyda dessa regler kan han också lösa sådana invecklade problem som han själv i blindo skaffat sig genom att bygga felaktiga tanke- och känslöformer – illusioner och fiktioner –, detta som kallas ”den stora illusionen”.

Dessa regler kan synas den lärde aspiranten alltför enkla. Men de som är villiga att ”bli liksom små barn”, skall finna att dessa regler erbjuder en säker vägledning till sanningen, så att de genom att lyda dem kan bestå proven för lärjungaskapet. Med ”bli liksom barn” menas

bland annat att befria sig från kollektivets tvångstänkande, konsensustransen.

1. Skåda tankens värld och skilj osanning från sanning.
 2. Lär vad illusionen innebär och finn sanningens gyllene tråd mitt i den.
 3. Kontrollera emotionalhöljet, ty dess våldsamma böljor slukar den som simmar i dem, utestänger kausalideernas klara ljus och gör alla planer om intet.
 4. Upptäck att du har ett intellekt och lär dig att bruka det på dess två sätt (att nerdimensionera kausalideer till mentaltänkande och att upplösa fiktionerna).
 5. Koncentrera tänkandets princip och härska över din mentalvärld.
 6. Lär att tänkaren, tanken och tankens redskap är olika till arten likväl ett i den yttersta verkligheten.
 7. Handla såsom tänkaren och lär att det är orätt att missbruka tanken för det låga begäret som reser murar.
 8. Tankens kraft är för allas bästa och för främjandet av planetregeringens plan. Bruka den därför icke för själviska syften.
 9. Innan du bygger en tankeform, begrunda din avsikt med den, bestäm dess mål och granska ditt motiv för den.
 10. För dig, aspiranten på livets väg, är det medvetna byggandets väg ännu icke det mål du kan förverkliga. Arbetet med att rena tankeatmosfären, att låsa tankens dörrar för hat och smärta, rädsla, avund och lågt begär, måste föregå det medvetna byggandet. Se på din aura, du vägens vandrare.
 11. Vakta noga tankens portar. Tygla begäret. Kasta ut all fruktan, allt hat, all girighet. Se upp och se uppåt.
 12. Emedan ditt liv är mest centrat i de fyra lägre fysiska, emotionala och mentala molekylarslagen, anger ditt tal din tanke. Var mycket uppmärksam på dessa.
 13. Talet är av tre slag. Det lösa pratet gör sin verkan; om det är vänligt, är ingen skada skedd, men om det är ovänligt, måste du snart plikta för det. Det själviska tal, som yttras med stark avsikt, reser en skiljemur. Denna har du sedan långvarigt arbete med att riva och så skilja dig från den inneslutna själviska avsikten. Se till din drivkraft och sök det tal som förenar ditt lilla liv med det större ändamål som ligger i planetregeringens vilja och plan. Det hatiska talet, det grymma talet, det giftiga talet, som föres vidare därför att det ger spänning för stunden – detta tal släcker de små gnistor som själen kastar ner, skadar livets rötter och kommer därför död åstad. Om det yttrats avsiktligt, är det en sådd som måste skördas. Om det är lögn, stärker det upphovsmannens egen illusionstillvaro och fördröjer hans befrielse. Om det yttrats i avsikt att skada och döda, slungas det tillbaka till den som yttrat det och skadar och dödar honom.
 14. Den tomma tanken, den själviska tanken, den grymma hatiska tanken – om den föres ut i världen, bygger den ett fängelse, förgiftar livets alla källsprång, vållar sjukdom, fördärv och fördröjning. Var därför god och vänlig så mycket du förmår. Tig och ljuset kommer in.
 15. Tala inte om dig själv. Beklaga inte ditt öde. Tankar på självet och ditt lägre öde hindrar Augoeides' röst från att nå ditt öra. Tala om själen, tala om planen, glöm dig själv, när du bygger för världen. Så upphör inkarnationshöljenas mekaniska funktioner. Så kan kärlekens välde upprättas i inkarnationshöljenas världar, 47:4–49:7.
- Genom att lyda dessa regler lägger man rätta grunden till att genomföra det magiska arbetet och gör mentalhöljet så klart och starkt att det rätta motivet styr och det verkliga byggandet blir möjligt.
- Mycket av dessa reglers innebörd måste förbli teoretiskt och betraktas såsom en utmaning, tills den tid kommer, då verkligt magiskt arbete med tankeformbyggande blir allmänt möjligt.^{8.2.52-70}

LA 2014-11-11.